

Pro p íchází jaro

Kdysi dávno Óila v ecku Deméter, bohyn zem a rostlin. M la krásnou dceru Persefonu. Jednoho dne za Deméter p izel Hádés, temný vládce podsv tí.

HÁDÉS: Chci si tvou dceru vzít za ůenu.

DEMÉTER: Ne. Odejdi.

Pozd ji trhala Persefona kv tiny na louce. Najednou se objevil Hádés v erném ko á e a odvezl ji s sebou do podsv tí.

DEMÉTER: Kde je má dcera? Unesl ji Hádés? Musím ji dostat zp t!

Prosila ostatní bohy o pomoc, ale odmítli. Pak dostala Deméter nápad.

DEMÉTER: Mám moc nad kv tinami a stromy. Jestli se moje dcera nevrátí, nic neporoste. Vzechno zem e.

Bohové na ídili Hádovi, aby Persefon dovolil vrátit se k matce. Ale on ji oklamal ů

HÁDÉS: Má drahá, máz ur it hlad. Sn z n co, ne ů odejdez. - Hahá! Te jsi moje!

DEMÉTER: Háde, svou moc jsi ukázal. Ale já svou dceru získám, nebo vzechno na sv t zem e.

HÁDÉS: Uzav eme dohodu. Persefona z stane s tebou, ale ka ůdý rok se na n kolik m síc vrátí ke mn .

DEMÉTER: Dobrá.

Proto tedy je po v tzinu roku p íroda sv Óí a zelená. Jen v zim je Persefona pry . Deméter je nez astná a nic neroste, dokud se její dcera na ja e nevrátí.

KONEC